

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE
zeventiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in
haar openbare terechtzitting van 3 maart 2004
het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Notitienummer 66.72.573/98/7

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1. _____, uitbater wasserij, geboren te _____ op _____, wonende te _____ ;
 2. _____, wassalonzaakvoerster, geboren te _____ op _____, wonende te _____
- beiden beklaagden ter terechtzitting vertegenwoordigd door Mr. _____ advocaat te _____ en door Mr. _____, advcoaat te _____ ;

Beklaagd van : Te

De eerste en de tweede :

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

- Bij inbreuk op artikel 44 § 1, 1°, 64, eerste, tweede, derde en laatste lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (*feiten tot en met 24 maart 1997*)
- en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 1°, 66, eerste, tweede, derde en vijfde lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (*feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000*)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

- *feiten vanaf 1 mei 2000* strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.

In casu:

A. op niet nader te bepalen data, in de periode vanaf 1 mei 1994 tot 30 september 1994:

het bouwen van een appartementsgebouw met 14 appartementen, 2 studio's en 22 garages niet conform de afgeleverde vergunning, meer bepaald:

1. het uitbreiden van de achterbouw met een oppervlakte van 3 meter op 7 meter;
2. het plat dak van in sub A1 vermelde achterbouw doorgetrokken te hebben tot boven de inrit van de garages waardoor het plat dak als terras kan worden gebruikt door de bewoners van het eerste verdieping;
3. in plaats van twee opendraaiende ramen op het eerste verdieping een van deze ramen omgevormd te hebben tot deur met klein raam waardoor toegang tot het terras mogelijk is.

De verjaring is getuit door de brief van 1 juli 1999 (stuk 10).

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:
ligging:

*aard en oppervlakte: appartementsgebouw 21 a 80 ca,
wijk en nummer van het kadaster.*

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

-	geboren te	wonende te
-	op	wonende te
-	geboren te	wonende te
-	geboren te	op
wonende te	geboren te	op
-	geboren te	op
-	geboren te	wonende te
-	op	wonende te
-	geboren te	op
-	geboren te	wonende te

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van verdeling verleden door notaris
te op en drie akten van schenking op dezelfde datum
geschonken door en zijn echtgenote aan de drie kinderen.

Gezien de processen-verbaal.

Gehoord het Openbaar Ministerie in haar voordracht van de zaak en in haar eis.
Gehoord de beide beklaagden in hun verdediging, vertegenwoordigd als voorzeggd.

Feiten

Op 12 mei 1998 werd proces verbaal opgesteld ten laste van de beklaagden wegens het plegen van inbreuken op de stedenbouw wetgeving en dit met betrekking tot het appartementsgebouw gelegen te _____ gekend ten kadaster onder _____

Volgens het gewestplan _____ vastgesteld bij KB van 7/11/1978, is het gebouw gelegen in een woonzone, binnen het BPA _____ van 4/04/1969.

Ondervraagd verklaarde de eerste beklaagde dat de bouwwerken in zijn opdracht werden aangevat in 1994; dat er een nieuw bouwplan zou worden ingediend teneinde een regularisatie te bekomen. Volgens de gegevens van het strafdossier (stuk 3) zou een regularisatie zijn aangevraagd op 17/08/1994, doch zijn geweigerd op 17/10/1994. De aannemer verklaarde dat de werken werden beëindigd in de maand september 1994 (stuk 17).

Het dient te worden opgemerkt dat het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, administratie ruimtelijke ordening en stedenbouw, nooit zijn standpunt heeft laten kennen, dit niettegenstaande de diverse brieven uitgaande van het Openbaar Ministerie (namelijk van 25/06/1998, 1/07/1999, 19/01/2000 en 26/10/2000 - stukken nrs. 9 tot en met 12).

Bij schrijven van 22/08/2001 werd de stedenbouwkundig inspecteur nogmaals door het Openbaar Ministerie aangeschreven; de gestelde vraag werd herhaald bij schrijven van 27/02/2002 en 30/09/2003 doch tot op heden zonder enig antwoord.

De gemeente diende een herstellvordering in bestaande in het betalen van een meerwaarde ten bedrage van 16.149,83 euro.

Verjaring

In termen van pleidooien werd gesteld dat de desbetreffende bouwinbreuken zouden zijn verjaard.

De verjaringstermijn voor de strafvordering volgend uit een misdrijf zoals omschreven in de tenlastelegging bedraagt 5 jaar.

Het is een ogenblikkelijk misdrijf. Vanaf de laatste daad van stuiting vangt een nieuwe termijn van verjaring aan, die gelijk is aan de oorspronkelijke verjaringstermijn.

Volgens het Openbaar Ministerie is er een stuiting van de verjaring geschiedt door het schrijven van 1/07/1999, gericht aan de gemachtigde ambtenaar met verzoek zijn standpunt te laten kennen (stuk 10 van het strafdossier), zodat de strafvordering nog niet zou vervallen zijn door verjaring.

Het voormelde schrijven maakt een daad van onderzoek uit zoals bedoeld in art. 22 V.T.Sv.

Men verstaat onder een daad van onderzoek immers elke handeling die door een bevoegd persoon wordt verricht en die ertoe strekt het strafdossier op een zo volledig mogelijke wijze samen te stellen.

De in hoofde van de beklaagden aangehouden tenlastelegging is bewezen. De gegrondheid ervan werd trouwens niet betwist.

Strafmaat

Bij het bepalen van de bestraffing dient rekening gehouden te worden met de aard en

de ernst van de feiten, alsmede met de persoonlijkheid van de beklaagden.

De gepleegde inbreuken zijn ernstig. De bestraffing heeft tot doel de beklaagden de ernst van de door hen gepleegde feiten te doen inzien; het plegen van dergelijke inbreuken houden een duidelijke miskennis in van de regels welke tot doel hebben in Vlaanderen een tot een ordentelijke ruimtelijke ordening te komen, dit in het belang van elke burger.

Herstelvordering

Op 4/11/2002 besliste het College van Burgemeester en Schepenen van tot het instellen van een herstelvordering bestaande in het vorderen van een meerwaarde ten bedrage van 16.149,83 euro, om reden dat dit het enige goede alternatief is voor het herstel in de oorspronkelijke staat en voor een optimaal ruimtelijk gebruik.

De vordering zoals gesteld door het College van Burgemeester en Schepenen is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk, noch miskent deze op enige andere wijze een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

De berekening van de meerwaarde kan door de rechtbank worden beaamd.

Deze vordering werd trouwens door de beklaagden niet ernstig betwist.

Gezien de genoemde en de hiernavolgende artikelen :

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetboek van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194;

Wetboek van strafrecht, art. 40, 66, 50;

Wet van 29 maart 1962 art. 44§1,1°, 64, eerste, tweede, derde en laatste lid, 65;

Decreet van 22 oktober 1996 art. 42§1,1°, 66, eerste, tweede, derde en vijfde lid, 68;

Decreet van 18 mei 1999 art. 2, 99§1-1°, 146al.1-1°,2°, 3°, 6° en 7°, 147, 149, 204

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gewijzigd door de wet van 7 februari 2003 art.36;

Wet van 1 augustus 1985, art. 28 en 29, gewijzigd door de wet van 24 december 1993, art. 3, Wet van 22 april 2003, K.B. 18 december 1986 art. 58, gewijzigd K.B. van 19 december 2003;

Wet van 28 juli 1992, art. 71; K.B. van 23 december 1993, art. 1 en 2 tot wijziging art. 91 van K.B. 28.12.1950; K.B. 11.12.2001;

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK, rechtdoende op tegenspraak :

Veroordeelt de eerste en de tweede beklage ELK tot een geldboete van TWEEHONDERD FRANK, gedeeld door 40,3399, met duizend negenhonderd negentig opdecimes verhoogd, NEGENHONDERD EENENNEGENTIG EURO ZEVENENVIJFTIG EUROCENT bedragende.

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete TELKENS zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van TWEE MAANDEN. -

Verplicht de **eerste** en de **tweede** beklaagde bovendien om **ELK** een bedrag van **TIEN EURO**, met vijfenveertig opdecimes verhoogd, **VIJFENVIJFTIG EURO** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt de **eerste** en de **tweede** beklaagde **SOLIDAIR** tot de gerechtskosten, deze in hun geheel begroot op **ZESHONDERD NEGENENVEERTIG EURO ACHTENDERTIG EUROCENT**.

Legt de **eerste** en de **tweede** beklaagde tevens **ELK** een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EURO** als bijdrage in de beheerskosten in strafzaken.

Veroordeelt de **eerste** en de **tweede** beklaagde **SOLIDAIR** tot betaling van een bedrag van **€16.149,83** gelijk aan de meerwaarde door het goed verkregen door het misdrijf omschreven in de dagvaarding, in handen van de ontvanger van de registratie op een speciale rekening van de door de Vlaamse regering beheerste begroting.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
DRIE MAART TWEEDUIZEND EN VIER.

Aanwezig :

ondervoorzitter, alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
substituut-procureur des Konings;
griffier.